

ПРЕС КЛИПИНГ

5. октобар 2015.

НАСЛОВИ

Извори финансирања скупни и тешко доступни за предузетнице;(стр.2)

Камараш: Први профит у Железари очекује се од краја године;(стр.3)

Влада може да нас отпусти сваког часа;(стр.4)

Министри штедро запошљавали, а шкрто се о томе изјашњавају;(стр.7)

Удовички бројала вишкове, а држава запошљавала;(стр.8)

Министарство: Јавни сектор смањен за 7.000 људи;(стр.10)

Кркобабић: Нема вишка радника, већ мањка посла;(стр.12)

Не треба отпустити 75.000 људи из јавног сектора;(стр.13)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:570249-Izvori-finansiranja-skupi-i-tesko-dostupni-za-preduzetnice>

Извори финансирања скупи и тешко доступни за предузетнице

Тањуг

Бизнис који воде жене у Србији спада у групу микро предузећа за која су финансијске услуге најмање развијене, краткорочне и скупе, а само 13 одсто жена има у власништву некретнину

Бизнис који воде жене у Србији спада у групу микро предузећа за која су финансијске услуге најмање развијене, краткорочне и скупе, а само 13 одсто жена има у власништву некретнину, што је неопходно као гаранција приликом узимања кредита од банака, показало је истраживање Удружење пословних жена Србије.

Према том истраживању, потребни су наменски кредити за микро предузетнице са нижим каматама и дужим периодом отплате, прилагођени имовинском ситуацији предузетница које углавном немају власништво над имовином коју би ставиле под хипотеку.

Недостаје помоћ и у приступу глобалном финансијском тржишту, тако да је посредовање у разговорима са различитим фондовима за подршку предузетништву, са циљем да им се предоче предности и потенцијали које носи улагање у женске бизнисе, један од кључних циљева тог Удружења.

Истраживање Удружења пословних жена Србије показало је да услед недостатка повољних извора финансирања, микро бизниси остају мали, а све снаге предузетница усмерене су на преживљавање, уз ниску додатну вредност.

Због тога се остаје у зачараном кругу великих личних инвестиција, много рада, малих зарада и изостанка акумулације капитала, тако да то, дугорочно, може довести до гашења женских бизниса и трошења женских ресурса.

Удружење пословних жена Србије сматра да је зато неопходно да се подстакне њихов раст који има шири друштвени значај и велики потенцијал.

На конференцији удружења жена предузетница из региона, која је одржана протекле недеље, Удружење пословних жена Србије је изнесен је податак да је, процентуално у предузетништву најмање жена млађих од 29 година.

Иницијатива учесница конференције је била да се младе, образоване, креативне жене које су пуне покретачке енергије, охрабре и подрже у опредељењу за самостално вођење бизниса,

јер је истраживањем установљено да је само 25 одсто предузетница прошло обуку за почетнике у бизнису, пре него што је ушло у предузетничке воде.

Ова чињеница је учврстила решеност удружења из региона да је неопходно наставити са бесплатним радионицама, тренинзима и обукама које се већ организују, јер потенцијалне и постојеће предузетнице могу стећи нова знања и препознати прилике, а на скупу у Београду договорено је и регионално умрежавање асоцијација жена у бизнису.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:570212-Kamaras-Prvi-profit-u-Zelezari-ocekuje-se-od-kraja-godine>

Камараш: Први профит у Железари очекује се од краја године

Тањуг

Извршни директор менаџерског тима ХПК инжењеринг Петер Камараш изјавио је да је Железара Смедерево за протеклих шест месеци успела да смањи губитке, а да се до краја године очекује и први профит, упркос смањењу цена челика на светском тржишту

Извршни директор менаџерског тима ХПК инжењеринг Петер Камараш изјавио је да је Железара Смедерево за протеклих шест месеци успела да смањи губитке, а да се до краја године очекује и први профит, упркос смањењу цена челика на светском тржишту.

Он је оценио да би велика грешка била да се Железара угаси, јер је од изузетног значаја за државу.

"У последња четири месеца уштедели смо држави десетине милиона", рекао је Камараш за "Политику", објашњавајући да људи не схватају да та фабрика више доноси држави, него што држава улаже у њу.

"Плате, доприноси и царински трошкови се враћају држави, а сем тога ми смо један од највећих клијената Србијагаса, Железница Србије, ЕПС-а и ЈРБ-а."

Према његовим речима, Железара је добра фабрика са добром радном снагом и производима који имају тржиште.

"Сада је проблем са падом цена челика у свету, али први профит очекујемо до краја године, чак и са даљим падом цена, под условом да он не буде катаstofалан и падне до 30 евра по тони", рекао је Камараш.

На питање шта је био његов мотив да у Железару унесе 20 милиона долара у сировинама, с обзиром да је он не купује, Камараш је одговорио да је то нека врста одложеног плаћања сировина.

"У време потписивања уговора, Железара је целу поруџбину кокса морала да плати унапред, а три месеца се чекало на испоруку од тренутка плаћања. Сада се плаћа 60 дана, након што је кокс стигао, односно пет месеци касније", рекао је он.

Одговарајући на питање зашто се крије уговор о управљању Железаром, Камарш је рекао да српски народ има право да зна све што је везано за то, али ако људима кажете неку пословну тајну, то ће онда знати и конкуренција.

Камараш је потврдио да ће висока пећ један у Железари Смедерево бити упаљена идуће недеље, као и да је потребно 10 до 15 дана да дође до стабилизације производње, а после тог периода очекују се и максимални капацитети од 75.000 тона.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Vlada-moze-da-nas-otpusti-svakog-casa.sr.html>

ИНТЕРВЈУ: ПЕТЕР КАМАРАШ, први човек ХПК тима у „Железари Смедерево”

Влада може да нас отпусти сваког часа

„Железара” је константно у процесу приватизације. За њу постоје заинтересовани инвеститори, али неодговорно је разговарати сада о томе зато што је Србија власник и она продаје своју фабрику, сматра Камараш

- „Железара” је губила 12 милиона долара месечно, а цене челика биле су око 60 долара више него сада. Из тога се види да би данас „Железара” губила око 90 милиона долара месечно. То сада није случај. Имамо знатно мање губитке, уштедели смо држави десетине милиона долара у последња четири месеца, рекао је у интервјуу за наш лист први човек ХПК тима у „Железари Смедерево” Петер Камараш одговарајући на питање - шта је затекао пре шест месеци, а какву сада ситуацију има у челичани?

Како је то пошло за руком ХПК, а то није успео „Ју-Ес стилу”, а ни државним менаџерима потом?

„Ју-Ес стил” је успео. Питање за њих је зашто су отишли. Мислим да је то велика грешка и штета. Они су остваривали профит овде. Одрадили су одличан посао у обучавању људи и поправци постројења. Знао да су Џон Гудиш и Томас Кели били против те одлуке, а да ли су добро поступили показаће време. У њихово време сви људи из продаје, финансија, набавке били су Словаци из Кошица и када је „Ју-Ес стил” отишао, повео је и њих. Постоји један опис који ми се много допада: „Оставили су боксера без обе руке и једне ноге”. Када је „Железара” враћена држави, дошао сам овде први пут 2012. Менаџер за набавку сировина ме је одвео до мапе и питао ме да ли могу да му пронађем одакле долази угаљ и руда гвожђа. Толико је лоше било. ХПК је, надам се, донео те две руке и једну ногу. Од 5.500 људи у „Железари” има седам металуршких инжењера. Ми смо довели 15 и два или три доктора металургије. Потценио сам колико је овде лоша ситуација. Упркос томе „Железара” опстаје и то показује колико су овде квалитетни радници. То је уједно и одговор на ваше питање - зашто државни менаџери нису успели. Мој циљ је да овде доведем младе и образоване Србе, а не Словаке.

Најављено је приликом потписивања уговора да ће челичана за шест месеци позитивно пословати. Да ли је то достигнуто?

Оне уштеде о којима сам говорио, то је већ позитиван број. Још немам бројке за септембар. Имали смо бизнис план, почели смо да повећавамо цене, а онда су у САД почели тај антидампинг процес против Кине, Русије и Бразила и цене су почеле да падају. Кориговали смо у јуну бизнис план и у јулу смо се уклопили добро. Очекујемо да цене више не падају. Упркос овој разлици од око 60 долара, не повећавамо губитак, већ га упорно смањујемо. Велика би грешка била да се „Железара” угаси, јер је од изузетног значаја за државу, и јако је важно да то „Политика” објави.

Хоћете да кажете да Србија сада профитира од „Железаре”?

Волео бих да неко израчуна колико се тог новца враћа држави. Докле год продајемо изнад варијабилног трошка, држава ће профитирати. То је огроман утицај на српску економију. Није то само везано за плате око 5.500 радника, што је око три до четири милиона долара месечно. Утицај је много већи - ресторани, продавнице, биоскопи, превоз... то је економски цунами. Поред тога челик би за потребе државе морао да се набавља са стране, а конкуренција би повећала цене.

Ви сте менаџер и овде сте, пре свега, због профита. Када га очекујете?

Не знамо које ће цене челика бити следећег месеца. Наша очекивања и кретање тржишта нису се поклапали. У овом тренутку припремамо се за најгоре, а надамо се најбољем. Трудимо се да још више смањимо трошкове, да може бити добро чак и ако цене и даље падају. Конкретан одговор на ваше питање је до краја године, чак и са падом цене. Осим ако не буде потпуна катастрофа, да цене рецимо падну до 30 евра по тони у једном месецу. Преживећемо, али ће се профит онда довести у питање.

Да ли то доводи у питање и остатак ХПК у „железари”? Ми не знамо шта пише у уговору...

Мислите да побегнем? Само влада може да прекине наше ангажовање овде без икаквог разлога.

Мислила сам с разлогом, ако нема профита.

Ако може без разлога, може и с разлогом да нас отпусти. Они посматрају сваки број, трансфер новца, сваку набавку...

Да ли ХПК може да оде ако нисте задовољни?

Не знам. Морам да прочитам уговор (смех). Нисам планирао да бежим. Влада је инсистирала на томе да има то право. Да може кад год хоће да раскине са нама, али ја не желим да одем чим се појави проблем. Веома је важно да се зна да је наш учинак одличан, њиме смо задовољни, али тржиштем нисмо, а не можемо да га контролишемо. Задовољан сам како су се људи у фабрици понашали у вези са смањењем трошкова који су у складу са нашим бизнис планом.

Да ли ће паљење друге пећи ићи у прилог Вашим циљевима или ће можда бити нека врста баласта?

Трошак производње течног гвожђа на Високој пећи 1 је око 15 долара по тони. Потребно ми је тих 15 долара. Треба ми сваки долар. Она нам је потребна и крећемо следеће недеље.

Да ли је спрема да одговори пројектованим количинама и које време је потребно за то?

Две недеље од почетка рада. Пећ није ауто. Десет дана до две недеље је време уходавања до максималног капацитета од 75.000 тона.

У „Железару” сте унели двадесет милиона долара у сировинама. Никоме није било јасно, па ни самом премијеру Вучићу, шта је био Ваш мотив с обзиром на то да не купујете „Железару”. Како се третира тај улог - као кредитирање, поклон или нешто треће?

То је нека врста одложеног плаћања сировина. У време потписивања уговора „Железара” је целу испоруку кокса морала да плати унапред. Три месеца се чекало за испоруку од тренутка плаћања. Сада се плаћа 60 дана након што је кокс стигао у „железару”, односно, пет месеци касније. Раније, у неким рудницима у Русији и Украјини, нису се чак ни возови наручивали пре него што железара плати. Потом, шест недеља прође од уплате до прве испоруке, а последња буде и за десет недеља. Сада, у зависности од добављача, неки допремају за цео месец у луку. Тај начин финансирања је продужен, а тога није било раније. То је тај наш новац.

У јуну је влада формирала радну групу за приватизацију у којој сте и Ви. Колико је челичана данас ближа продаји него што је то било пре пола године?

Нећу вам одговорити на ово питање. „Железара” је константно у процесу приватизације. Постоје заинтересовани инвеститори. Било би неодговорно разговарати о томе сада, нарочито зато што је Србија власник. Она и продаје фабрику. Ја сам само запослен овде. Тако да не могу да коментаришем оно о чему мој послодавац води преговоре.

Јесте ли размишљали да купите „Железару”?

Верујем у „Железару”. Значи да сам размишљао. Кретање на тржишту и пад цена мења ситуацију. То је нешто што нико није очекивао. Очекивали смо да то траје до лета, а не и да се настави. Мислили смо да ће цене скочити. Све железаре у региону мењају своје бизнис планове. Такође и у Америци. Многи су у техничком банкротству. Акције падају и вредност на тржишту.

Да ли полицијске истраге шаљу негативну поруку да се овде нешто „муља”?

То је веома позитивна порука да ако постоји нешто нелегално, полиција ће деловати.

Прича се да односи са америчким партнерима нису баш идеални. Какав је сада Ваш однос са Гудишем?

Без њега не бих могао да урадим све ово. Он има 40 година искуства у управљању железарама. Он је овде и викендима. Иде кроз фабрику ако треба на коленима. Довео је све људе које је предложио, као што су Том Кели, Вес Мајер. Они су веома значајни за „железару” и њих не можете наћи осим ако нисте Џон Гудиш. Они су због њега у Америци напустили своје послове и дошли овде. Наш однос је веома добар. Додуше, често вичемо једни на друге, тачније, Џон виче на нас, али то је све због напретка фабрике. Годинама се сви међусобно познајемо. Чак и породице имају добре односе.

Како се слажете са „железариним” синдикатима?

Мени је важан трошак производње, однос са радницима. Председници синдиката су на неки начин и политичари. Потребна им је публика.

Добра фабрика

„Железара” је за новинаре одавно нека врста „забрањеног града”. Тешко се долази до информација. Зашто од Вашег доласка то није промењено?

Људи не схватају значај фабрике. Гледају само у димњаке и ухватиће се за било коју информацију. Моја мисија је супротна. Има доста људи који мисле да је ово стара фабрика која има производе лошег квалитета. Ово је, заправо, веома добра фабрика, са добром радном снагом и производима који имају тржиште. Није уопште проблем продати. То је прво погрешно схваћено. Друго погрешно схватање је да држава упумпава новац у „Железару” и да тако губи

новац. Људи не схватају да ова фабрика више доноси држави него што она улаже у њу, а тренутно не даје ништа. Плате и доприноси, царински трошкови, то све се враћа држави. Ми смо један од највећих клијената „Србијагаса”, „Железница Србије”, ЕПС-а, већина баржи ЈРБ су за нас. Послујемо са локалним компанијама за превоз, исхрану и друге услуге. Они плаћају своје раднике, а уједно и држави дажбине. Сав новац се троши у Србији, плаћа се ПДВ.

Питање за владу

Зашто се крије уговор о управљању „железаром”? Шта је то у њему што држава прикрива од јавности и да ли је ХПК условио тајност уговора?

То је питање за владу. Српски народ има право да зна све што је везано за његову земљу, не само овај уговор. Али, ако људима кажете неку пословну тајну, то ће знати и конкуренција.

Оливера Милошевић

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Ministri-stedro-zaposljavali-a-skrto-se-o-tome-izjasnjavaju.sr.html>

Министри штедро запошљавали, а шкрто се о томе изјашњавају

Министарка за државну управу само што је саопштила да је утврђен вишак запослених - 9.000, а сама држава дала је податак да је за време трајања забране практично запослен истоветан број људи. Резултат двадесетомесечне забране запошљавања је зато споран. „Политика“ је одмах тажила коментаре ресорних министара, али мало њих је било спремно да одговори.

Да ли су запошљавали у време трајања забране и зашто су то чинили, питали смо министре спољних послова Ивицу Дачића, привреде Жељка Сертића, финансија Душана Вујовића, трговине, туризма и телекомуникација Расима Љајића, грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Зорану Михајловић, енергетике Александра Антића, правде Николу Селаковића, здравства Златибора Лончара и просвете Срђана Вербића. Жељко Сертић, министар привреде каже да у његовом ресору од почетка 2014. године до данас није било новог запошљавања.

- Насупрот томе, због гашења агенције СИЕПЕ и спајања са Агенцијом за регионални развој до Нове године ћемо имати мањи број запослених од планираног - наводи министар привреде.

Расим Љајић, министар трговине, туризма и телекомуникација признаје да је добио сагласност од владине Комисије да запосли троје нових људи.

- На крају нисмо запослили ниједног зато што систематизација још није готова - рече Љајић.

Министарство здравља је на неодређено време запослило 1.951 здравственог радника, од чега је 834 лекара, наводе у овом министарству. То су, како кажу, учинили после одобрења Комисије за давање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава владе.

У Министарству здравља објашњавају да је циљ овог запошљавања био да се попуне радна места у здравственим установама која су остала упражњена после одласка медицинара у пензију. Строго је поштован план Мрежа здравствених установа Србије и тврде да није било запошљавања немедицинског кадра.

Такође је и Министарство правде запослило 11 службеника, углавном са виском стручном спремом, од којих је само један са средњом школом. Како наводе, прошле године је за потребе судова и тужилаштва запослено 189 извршилаца на неодређено време.

У Министарству просвете, како нам је незванично речено, није било новог запошљавања, али је у току конкурс за инспекторе.

Министарство финансија нас је упутило на Генерални секретаријат владе, који нам није одговорио до закључења овог броја.

Д. П.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Udovicki-brojala-viskove-a-drzava-zaposljavala.sr.html>

Удовички бројала вишкове, а држава запошљавала

Истог дана када је „Данасу” влада одговорила да је запослила 9.000 људи, министарства израчунала да има исто толико прекобројних

Захваљујући Бојану Цвејићу, новинару „Данаса”, испоставило се да је министарка државне управе и локалне самоуправе Кори Удовички пребрајајући вишак запослених, заправо, радила јалов посао. Цвејић је судским путем сазнао да је Влада Србије, за време трајања забране запошљавања у јавном сектору, запослила 9.000 људи - тачно онолико колико је Кори Удовички проценила да је вишак.

Новинар „Данаса” је безуспешно покушавао да добије одговор на ово питање и на крају је морао да тужи Владу Србије, а Управни суд је прошле недеље наложио властима да Цвејићу доставе тражене информације. Да иронија буде још већа истог дана када су у редакцију „Данаса” стигли одговори из владе, у кабинет министарке Удовички стигле су завршне процене министарстава о вишковима у њиховим редовима.

Тако је реформа државне управе за коју је министарка Удовички говорила да је свеобухватна и „никад виђена у историји Србије”, унапред осуђена на неуспех.

Према подацима Владе Србије достављеним „Данасу”, од јануара 2014, од када је на снази забрана запошљавања до 15. септембра ове године, за стално је запослено 8.744 службеника. Од тога је 7.055 примљено на неодређено, а 1.698 на одређено време. И ту државном запошљавању не би био крај да Комисија за давање сагласности није одбила захтеве за примање у стални радни однос за 11.532 особе. Од тога 8.374 на неодређено и 3.158 на одређено време. Да је Комисија била мало попустљивија, број запослених у јавном сектору био би већи за чак 20.000 људи.

Првобитни договор са Међународним монетарним фондом (ММФ) предвиђао је да се само у току ове године број запослених, укључујући ту и оне који ће отићи у пензију, смањи за чак 25.000 људи.

Забрана запошљавања, иначе, важи до 31. децембра 2015. године. Ако је оволико људи запослено у време док је забрана запошљавања била на снази, шта ће онда бити после 1. јануара када ово ограничење престане да важи?

У Министарству државне управе и локалне самоуправе тврде да запошљавање 9.000 људи у јавном сектору није обесмислило њихову реформу, јер је Комисија могла да одобри запошљавање једне особе само уколико пет људи оде. Појашњавају да се подаци о 9.000 новозапослених односе и на јавна предузећа, док реформа Министарства државне управе њих искључује. Те две бројке су према њиховим речима неупоредиве, јер не обухватају исту групу људи.

Ипак, ако је држава поштовала правило о природном одливу у том периоду број запослених истовремено морао је да буде смањен за 45.000 људи (укључујући и јавна предузећа), што је мало вероватно. Да ли је то заиста било тако у Влади Србије нисмо успели да сазнамо.

Без одговора је остало и наше питање о томе на којим позицијама су највише запошљавани људи, упркос забрани запошљавања.

Фискални савет израчунао је да је последњих годину и по дана из јавног сектора (без јавних предузећа) отишло 18.000 људи. Број запослених смањен је за 10.000, јер је 8.000 радника „заменењено”, јер су на упражњена радна места примљени нови „извршиоци”. Рачуница Фискалног савета се у великој мери поклапа са подацима које је новинар „Данаса” добио из владе, по којима је 8.744 новозапослена у јавној управи.

„У Србији ништа ново”, овим речима професор Економског факултета Љубодраг Савић коментарише реформу државне управе.

- Показало се да имамо неискрену и непоштenu државу која себи поставља циљ за који се унапред зна да неће моћи да га испуни. Али то није специјалност само ове владе. То су радили сви, од СФРЈ на овамо. Цинизам прве врсте је смањити пензионерима примања, а са друге стране дозволити бахаћење у јавном сектору, првенствено у јавним предузећима, која нису обухваћена реформом државне управе - казао је Савић.

Он сматра да држава треба јасно да утврди шта су њене потребе и могућности, као и колико службеника може да плати. Рационализација, каже, не подразумева само отпуштање, већ и повећање ефикасности.

- Не можемо поредити медицинске сестре на клиникама које раде тежак и одговоран посао за малу плату, са послом неких чиновника за које су измишљена радна места. Или, како може инспектор да седи у канцеларији, а да му пред очима ниче нелегална зграда од 2.000 квадрата. Недовољан број инспектора није изговор. Реч је о томе да онај ко је задужен за тај део града терен није обишао најмање шест месеци, а можда и дуже - каже Савић.

Он додаје да, за разлику од класичне државне администрације, у школству и здравству на пример уопште нема вишкова. Како држава мисли да отпушта учитеље и наставнике ако нам је низак ниво образовања, пита се он.

- С једне стране говоримо да у просвети имамо вишкове, а са друге да су одељења од 30 ђака прегломазна. Трећи сегмент су јавна предузећа која су рупа без дна, тамо се запошљава мимо сваке мере и измишљају се радна места за удомљавање страначких кадрова. Првенствено мислим на чиновнике, а не на раднике - каже професор Савић.

Немогуће отпуштање 75.000 људи

Фискални савет оцењује да је мало вероватно да ће се остварити амбициозно планирано смањење броја запослених за 75.000 у наредне три године и оценио да би реално било да се број запослених у јавном сектору смањи за 30.000 до 40.000. Додају да у економском смислу

не би било ни пожељно да се толико људи отпусти у тако кратком року. Зато предлажу да се још једном преиспитају планови и смање циљеви за отпуштања до 2017.

Економски би било оправдано да се нешто боља фискална кретања током 2015. искористе за ублажавање средњорочних циљева за смањење броја запослених у општој држави уместо за најављено повећање плата и пензија крајем 2015.

М. Авакумовић - А. Телесковић

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/ministarstvo_javni_sektor_smanjen_za_7000_ljudi.4.html?news_id=309034

Поводом достављеног податка Владе Србије о броју изузетака од забране запошљавања

Министарство: Јавни сектор смањен за 7.000 људи

МДУЛС: Међу 9.000 сагласности владине Комисије нису сви новозапослени * Вукомановић: Не може се увести ембарго запошљавања и због ЕУ интеграција * Ненадић: Немоћ над контролом потребе за запошљавањем * Цветановић: У просвети вишак 5.000, а потреба за 13.000

АУТОР: БОЈАН ЦВЕЈИЋ

Београд - Од децембра прошле године до јуна ове број запослених у јавном сектору, који подразумева општу државу и јавна предузећа, смањен је за више од 7.200, показују процене Министарства државне управе и локалне самоуправе. Како кажу за Данас у овом министарству, у последњем кварталу 2014. било је 713.349 запослених у јавном сектору док је у јуну 2015. тај број износио 706.098. С друге стране, посматрајући само "општу државу" без предузећа, у марту прошле године било је 483.394 запослена, док је до јуна тај број смањен за готово 1.500 и износио је 481.896. Самим тим, долази се до процене да је само у јавним предузећима, према последњим подацима, запослено скоро 225.000 људи.

Ипак, Влада Србије је у последњих 20 месеци (од јануара прошле до септембра ове године) дала сагласност за готово 9.000 радних места у јавном сектору, упркос забрани запошљавања која је на снази до 31. децембра ове године. Овај податак Данас је добио након годину дана чекања и тек након пресуде Управног суда, на основу тужбе новинара нашег листа, према којој је владиној Комисији за одобравање запошљавања наложено да у року од 15 дана достави тражене информације.

Правило, иначе, прописује да је Владина комисија могла да одобри запошљавање једне особе само уколико пет људи оде из јавног сектора, те је на основу тога требало да број запослених у истом периоду буде смањен за 45.000. То, међутим, не потврђује ниједан податак за сада. Такође, Комисија је била дужна да закључке о давању сагласности објављује месечно на сајту Владе Србије, што није чинила.

У Министарству државне управе и локалне самоуправе тврде за Данас да број од скоро 9.000 за колико је владина Комисија дала сагласности нису све и новозапослени у јавном сектору.

Како напомињу, барем у њиховом ресору, у то се рачунају и продужеци уговора на одређено, као и потписивање уговора на неодређено оних који су претходно радили на одређено време.

Коментаришући ову бројку, представница владајуће коалиције и посланица СПС Дијана Вукомановић истиче за Данас да потребу за новозапосленим кадровима диктира модернизација 21. века. "Људски ресурси се стално обнављају. Цифра која се помиње не би требало да се посматра као маса прекобројних, већ као кадрови који су били потребни због нових вештина и знања. Заиста нико не може увести ембарго на запошљавање, јер то би било контрапродуктивно и ослабило би капацитете нашег јавног сектора у процесу хармонизације са стандардима Европске уније", напомиње Вукомановићева, која је једна од ретких из владајуће већине која је претходних дана одговорила на питање колико је заиста реално било да влада "запусти" 9.000 упркос забрани.

Програмски директор организације Транспарентност Србија Немања Ненадић наводи да такозвана "забрана запошљавања", макар кад је реч о стално запосленима, у ствари то никада није ни била. Према његовим речима, прописано је да ће за запошљавање на радним местима која су обухваћена већ раније одобреним систематизацијама радних места, сада бити подвргнута још једном одобрењу, за које притом нису прописани јасни критеријуми.

"Дакле, проблем се не решава тамо где је и настао - у томе што су процене броја, структуре и квалификације запослених у систематизацијама неадекватне, а такве су зато што се усвајају без добрих анализа и провера. Уместо да се поправи тај постојећи механизам контроле, уводи се нови. Кад је реч о привремено ангажованим лицима због повећаног обима посла, постављено ограничење од десет одсто (у односу на стално запослене) је нарочито апсурдно и најбоље илуструје потпуну немоћ надлежних министарстава да остваре контролу потреба за запошљавањем", напомиње Ненадић.

Истовремено када је Данас објавио податак о броју сагласности упркос забрани запошљавања, медији су објавили и да су министарства израчунала и дошла до бројке да постоји вишак од 9.000, исто колико је радних места и одобрено у последњих 20 месеци. Ивица Цветановић из Конфедерације слободних синдиката, која окупља велики број запослених у јавном сектору, каже за Данас да овај синдикат подржава све политике запошљавања, јер "негде имамо вишак, негде мањак", а самим тим и потребу за новим радницима.

"Имамо парадоксалну ситуацију у земљи. На пример, у просвети постоји вишак од 5.000, док уједно постоји и потреба за 13.000 радника. Тако је и у здравству и другим областима. Дакле, проблем је прерасподела у јавном сектору. Иначе, поредећи са земљама у окружењу, али и развијеним земљама ЕУ, јавни сектор у Србији је доста мали", оцењује Цветановић.

Сертић: Сва моја сазнања потичу из медија

"Не располажем никаквим подацима нити имам у надлежности да пратим спровођење одлуке о забрани запошљавања, зато морам да вас ускратим за било какав релевантан одговор на ту тему. Сва моја сазнања о бројкама које помињете потичу искључиво из медија", наводи у кратком одговору за Данас министар привреде Жељко Сертић. На исто питање остали смо ускраћени за одговор министра финансија Душана Вујовића.

Председник ПУПС-а разговарао са грађанима Лесковца

Кркобабић: Нема вишка радника, већ мањка посла

АУТОР: Д. Д.

Лесковац - Дошло је време свођења рачуна. Хоћемо да видимо ко иза себе има, а ко нема резултате. Захтевамо да коначно видимо ко у овој земљи "крцка" буџет, ко га празни, а ко пуни. Они који су дали свој допринос више него успешној, од стране ММФ-а и Светске банке верификованој, фискалној консолидацији земље, пре свега један део пензионера и запослених у јавном сектору, имају права да знају одг

Лесковац - Дошло је време свођења рачуна. Хоћемо да видимо ко иза себе има, а ко нема резултате. Захтевамо да коначно видимо ко у овој земљи "крцка" буџет, ко га празни, а ко пуни. Они који су дали свој допринос више него успешној, од стране ММФ-а и Светске банке верификованој, фискалној консолидацији земље, пре свега један део пензионера и запослених у јавном сектору, имају права да знају одговоре на та питања - рекао је у центру Лесковца председник Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС) Милан Кркобабић обраћајући се грађанима и симпатизерима странке.

Он је грађанима изнео нови концепт ПУПС-а који се темељи на ставу да је нашем друштву неопходна економски утемељена, организована и ефикасна држава, која ће као таква бити гарант сигурности и редовности пензија. У непосредном и отвореном разговору дотакнуте су и друге теме које муче грађане Лесковца. Том приликом Кркобабић је поновио своје ставове да "пензије прате плате" и да "нема вишка радника, већ мањка посла". Пре разговора са грађанима, председник ПУПС-а је учествовао на састанку са руководством општинских одбора странке и Пчињског и Јабланичког округа.

ПУПС испред Тадића и Љајића

Према истраживањима агенције "Фактор плус", Партија уједињених пензионера Србије би, уколико би изашла самостално на изборе, имала најбољи резултат од малих партија. У овом тренутку ПУПС би према прогнозама освојио 3,2 одсто гласова, чиме би иза себе оставио Тадићев СДС са три одсто, СДПС Расима Љајића са 2,9 и ЛДП са 1,2 одсто.

Не треба отпустити 75.000 људи из јавног сектора

Рационализације броја запослених у јавном сектору у 2015. години не спроводи се у потпуности по плану, упозорио је Фискални савет.

Било би добро да се још једном преиспита план којим је предвиђено да до 2017. године откаже добије око 75.000 људи којима се зараде исплаћују из државног буџета, наводи Савет.

„Постављени трогодишњи циљ о смањењу броја запослених у јавном сектору је преамбициозан и највероватније неостварив, а економски не би било ни пожељно да се толико велико смањење броја запослених спроведе у предвиђеном року”, навео је Фискални савет у извештају о фискалним кретањима у августу. „Економски би било оправдано да се нешто боља фискална кретања током 2015. искористе за ублажавање средњорочних циљева за смањење броја запослених у јавном сектору, које се ионако неће десити у планираном броју, уместо за најављено повећање њихових плата и пензија крајем 2015. године”, оценио је Фискални савет.

Додаје се да би добар и остварив циљ био да, уместо планиране рационализације броја запослених до 2017. од око 75.000 људи, укупно умањење броја запослених у општој држави износи 30.000 до 40.000.

Како је раније најављено из Министарства државне управе и локалне самоуправе, до краја 2015. године јавну службу требало би да напусти око 9.000 људи.

Приближно том броју је новозапослених у јавном сектору од краја 2013, када је ступила на снагу забрана запошљавања о трошку буџета.

Фискални савет Србије је проценио да би дефицит опште државе у 2015. години могао износити око 140 милијарди динара. То је око 3,5 одсто бруто домаћег производа, уместо првобитно планираних 5,9 одсто.

„Од укупно око 2,5 одсто БДП-а, за колико ће дефицит у 2015. години бити мањи од планираног, око 1,5 одсто су добре, трајне уштеде настале првенствено због сузбијања сиве економије, а додатни један одсто последица је изузетно високих, и средњорочно вероватно неодрживих, уплата државних предузећа и агенција у буџет по разним основама, као и кашњења у спровођењу планираних јавних инвестиција”, навео је Фискални савет у извештају о фискалним кретањима у августу.

Упозорено је на то да су јавне инвестиције и даље испод плана за готово 15 милијарди динара, што ће на годишњем нивоу довести до економски непожељних уштеда већих од 0,5 одсто БДП-а.

„Крајем 2015. године исцрпљује се највећи део успешно спроведених ургентних мера за стабилизацију јавних финансија (смањење плата и пензија, увођење акцизе на струју, полицијске и инспекцијске акције у циљу спречавања пореских утаја) и у наредним годинама

дефицит ће морати првенствено да се смањује по основу спровођења системских реформи”, проценио је Фискални савет.

Текућа фискална кретања, како је наведено у извештају тог независног тела, и даље су нешто боља од планираних. У августу је дефицит опште државе био пет милијарди динара, што је приближно 17 милијарди динара мање у односу на исти месец прошле године.

Како је објашњено, део побољшања фискалних кретања у августу последица је суфицита који је остварио локални ниво власти, пре свега, услед већих прихода од пореза на имовину јер је боља наплата, али промењен је и начин обрачуна пореских обавеза.

Наведено је да је дуг опште државе у августу смањен око 190 милиона евра, највећим делом услед позитивног утицаја курсних разлика, и на крају месеца износио је 24,2 милијарде евра, што је 73,3 одсто БДП-а.

Д. У.

Мање за камате

Процењено је да ће тренутно задуживање државе по осетно нижим каматним стопама успорити повећање расхода за камате око 40 милиона евра, иако ће буџетски трошкови за те намене наставити да расту и 2016. године.